

П А В Л Е.

Отиде въ Браила да търси Желя и Панайота.

Дъдо Никола (весело).

Благодара ти, боже! А какво прави Раковски?

П А В Л Е.

Не го бива, — болѣнъ е. Нашите Букурешки чорбаджие убиха той безцѣненъ човѣкъ. Раковски е за пасъ вече изгубенъ. Колко способни хорица станаха жертва чрезъ нашите проклѣти чорбаджие.

Дъдо Никола.

Жално ми е.

Изъ гората излази единъ човѣкъ и приближава са камъ разговарящите.

Дъдо Никола (гледа съ внимание камъ той човѣкъ, но изведенашъ скача на краки и говори зачудено).

Хаджи Димитаръ!

Я В Л Е Н И Е III.

Сѫдите и Ясъновъ.

Я съновъ.

Добро утро! Петъ дена ви търса, — сичките села и градове обиколихъ. Пъйо ми каза, че сте отишли въ Плевенъ; а изъ Плевенъ ма испроводиха въ Габрово.

Дъдо Никола.

Да сѣдиме на едно място е и опасно и безполезно.